

MINISTERSTVO VNITRA

ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK

nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Č.J.: VS-3247/835.3/2-2012

V Praze dne 27.6.2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb. o státním občanství České republiky a změně některých zákonů ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal Ufa – Rusko, státní občan Ruska, trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Na základě žádosti výše jmenovaného (dále jen „žadatel“) bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 15 dne 28.1.2015, Ministerstvu vnitra byla doručena dne 5.3.2015.

Jedná se o jeho v pořadí II. žádost o udělení českého občanství, ohledně první žádosti bylo správní řízení zastaveno, právní moci rozhodnutí nabylo dne 28.5.2013

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 4.3.2016 správní řízení o žádosti dle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) přerušilo ke dni 17.3.2016 a zároveň žadatele předvolalo k jednání na Ministerstvo vnitra, současně ho vyzvalo, aby k témuž datu odstranil nedostatky žádosti doložením usnesením konkretizovaných dokladů, jejichž předložení i jeho osobní účast byly nezbytné k posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle zákona č. 186/2013 Sb. o státním občanství České republiky a změně některých zákonů (dále jen „zákon“), resp. ke zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu. Předmětným usnesením byl žadatel dále informován o zahájení řízení a současně poučen o svých procesních právech podle správního řádu. Usnesení bylo žadateli doručeno dne 9.3.2016, k jednání se dostavil ve stanoveném termínu.

Ze shromážděných písemných podkladů a vyjádření žadatele byly zjištěny následující skutečnosti.

Žadatel se na území České republiky zdržuje od r. 2002, dne 11.1.2006 mu byl povolen trvalý pobyt.

Ohledně jeho rodinných poměrů bylo zjištěno, že žije s družkou a jejich nezl. synem, narozeným v r. 2014, družka i syn jsou státní občané Ruska, dle vyjádření žadatele má družka v České republice povolen dlouhodobý pobyt a vedle péče o dítě je pracovně aktivní jako jednatelka v rodinné firmě, s.r.o. s příjmem cca 15.000- Kč/m. Rodiče žadatele žijí v Rusku, jehož jsou i státními občany.

Žadatel v České republice absolvoval přípravný kurz pro vysokoškolská studia, která v prezenční formě zahájil na Vysoké škole ekonomické v Praze v r. 2002 v českém jazyce a v r. 2008 získal akademický titul „inženýr“. Od února 2009 pokračuje na téže škole v doktorském studiu v českém jazyce a kombinované formě, studia měl přerušena v době od září 2012 do února 2014, a i v současné době od září 2015. V r. 2015 dále zahájil studia na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v kombinované formě. Dle registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) bylo zjištěno, že byl žadatel od července 2008 do května 2013 veden v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“), od června 2013 do února 2014 byl podnikající fyzikou osobou (OSVČ) – novinář na „volné noze“, pracující dle jeho vyjádření pro české noviny a rozhlas, v březnu 2014 byl znovu OBZP a od dubna 2014 je zaměstnán na pozici manažera ve firmě , s.r.o. se sjednanou mzdou od ledna 2015 ve výši 16.000,- Kč/m a s průměrným čistým příjmem za únor až duben 2015 ve výši 13.085,- Kč, ve firmě působí i jako společník. V r. 2014 žadatel podával daňové přiznání, příjem ze zaměstnání činil 22.500,- Kč. Podle daňového přiznání za r. 2013 žadatel dosáhl v rámci svého podnikání zisku ve výši 63.880,- Kč. Svě příjmy dále prokazoval též potvrzením plc, dle kterého zůstatek na jeho účtu dosahoval ke dni 8.1.2015 částky 758.665,- Kč. Žadatel uvedl, že během studií do února 2012 pobíral stipendium ve výši cca 8.000,- Kč/m a do května 2013 byl plně zajišťován svými rodiči, kteří jej finančně podporovali i v následujícím čase a občas mu vypomáhají i dosud. Podle daňových přiznání jeho matky podnikající v Rusku činil základ daně v r. 2012 – 2, 205.552 rublů, v r. 2013 – 2,250.630 rublů a za r. 2014 – 2,409.635,- rublů. Shora uvedené skutečnosti byly dále potvrzeny doloženým diplomem Vysoké školy ekonomické v Praze s dodatkem, potvrzujícím jeho studium v magisterském studijním programu, potvrzeními téže školy o doktorském studiu, potvrzením Univerzity Karlovy o jeho současném studiu na Filozofické fakultě a pracovněprávními doklady jeho zaměstnavatele – společnosti , s.r.o.

Z potvrzení VZP – pobočky pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj a registračních údajů VZP za období 1.1.2012 – 10.3.2016 vyplynulo, že je žadatel v pojistném vztahu od 1.1.2006, a že ke dni 9.1.2015 nemá splatný nedoplatek pojistného ani penále na veřejné zdravotní pojištění. Z vyúčtování pojistného za období od 1.3.2010 do 9.3.2016 vyplynulo, že žadatel jako samoplátce pojistného za rozhodné období 3 let před podáním žádosti hradil pojistné jednorázovými částkami, v důsledku čehož mu vznikaly dlužné částky na pojistném, v r. 2012 činil jeho nejvyšší dluh částku 3.980,- Kč, v r. 2013 částku 5.308,- Kč a v r. 2014 částku 8.808,- Kč- kterou plně vyrovnal dne 11.6.2014 s tím, že podobně uhrazoval pojistné i v předcházejícím období v letech 2010 i 2011, v r. 2010 představoval jeho nejvyšší dluh částku 6.740,- Kč a v r. 2011 částku 7.060,- Kč. V této souvislosti žadateli vznikaly i dlužné částky na penále, které plně vyrovnal k datu 8.1.2015. Žadatel požádal o prominutí nesplněné podmínky stanovené v § 14 odst. 6 zákona s argumentací, že se snažil pojistné platit vždy za určité období a dlužné částky uhrazoval koncem roku. Potvrzením Finančního úřadu pro hl. m. Prahu z 21.1.2015 žadatel osvědčil, že nemá daňové nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Potvrzením Celního úřadu pro hl. m. Prahu z 23.1.2015 dále osvědčil, že nemá nedoplatky u celního úřadu. Potvrzením Pražské správy sociálního zabezpečení z 12.1.2015 bylo ověřeno, že žadatel nemá závazky na platbách pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Podle stanoviska Úřadu městské části Praha - Dubeč z 30.1.2015 proti žadateli nebylo vedeno přestupkové řízení. Podle stanoviska odboru azylové a migrační politiky Ministerstva

vnitřně z 12.4.2016 se nedopustil žádného přestupku na úseku pobytového režimu cizinců.

Ke svým zahraničním cestám uvedl, že za posledních 5 let předcházejících podání žádosti byl v srpnu 2011 na jazykovém studijním pobytu v Německu, dále v r. 2012 byl 3 týdny v Rusku a 2 týdny v Turecku. Dále prohlásil, že za posledních 10 let nepobýval v zahraničí déle jak 6 měsíců, když krom výše uvedených zahraničních cest v r. 2009 pobýval 2 měsíc ve Spojených státech – kde pracoval jako plavčík a v době července až listopadu 2008 byl v Rusku.

Podle potvrzení Úřadu práce – krajská pobočka pro hl. m. Prahu z 16.3.2016 žadatel nečerpal dávky státní sociální podpory ani dávky pomoci v hmotné nouzi.

Podle výpisu z rejstříku trestů České republiky z 26.2.2016 je žadatel bez záznamu.

Žadatel žije v rodinném domě na adrese hlášeného trvalého pobytu, podle výpisu z katastru nemovitostí je jeho vlastníkem od r. 2010, dle vyjádření žadatele dům pořídili rodiče, kteří též splácí hypotéku ve výši 2,000.000,- Kč.

Ve správním řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona, když mu byl trvalý pobyt povolen dne 11.1.2006 a žádost o udělení českého občanství podal dne 28.1.2015, délka trvalého pobytu ke dni podání žádosti tak dosahuje více než zákonem požadovaných 5 let.

Žadatel dále splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona, když nebylo prokázáno, že by se na území České republiky fakticky v posledních 5 letech nezdržoval, neboť do zahraničí cestoval jen na období nepřesahující 2 měsíce.

Trestní bezúhonnost žadatele ve smyslu § 14 odst. 3 zákona byla prokázána výpisem z evidence rejstříku trestů fyzických osob České republiky. Z důvodu své pobytové situace beztrestnost v zahraničí neprokazuje.

Žadatel splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 4 a 5 zákona, spočívající v prokázání znalosti českého jazyka a českých reálií (základních znalostí ústavního systému České republiky a základní orientace v kulturně – společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky) neprokazuje, když doložil, že absolvoval vysokoškolská studia, probíhající v českém jazyce, a to po dobu alespoň 3 akademických roků.

Dále splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona, spočívající zejm. v prokázání zdrojů a výše příjmů za poslední 3 roky předcházející podání žádosti. Ačkoli žadatel byl v rozhodné době OBZP a následně podle doložených daňových přiznání za r. 2013 a 2014 dosahoval nízkých příjmů, prokázal své finanční zajištění příjmy své matky z její podnikatelské činnosti v Rusku a výpisem ze svého bankovního účtu. Současně Ministerstvo vnitřně akceptovalo, že příjem žadateli nanejvýše od konce r. 2014 plyne i z pracovní činnosti jeho družky – jednatelky výše uvedené společnosti.

Žadatel prokázal, že v posledních 3 letech před podáním žádosti výrazně a bez vážných důvodů nezatežoval systémy státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi, když žádné z těchto dávek nečerpal, proto splňuje i podmínku stanovenou v § 14 odst. 8 zákona.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona na úseku veřejného zdravotního pojištění. Z vyúčtování pojistného, vystaveného VZP bylo zjištěno, že žadatel opakovaně po rozhodnou dobu 3 let před podáním žádosti včas a ve stanovené výši pojistné jako OBZP i OSVČ nehradil, čímž mu vznikaly dlužné částky na pojistném, ale i na souvisejícím sankčním penále. Jak bylo výše uvedeno, v r. 2012 činil jeho nejvyšší dluh částku 3.980,- Kč, v r. 2013 částku 5.308,- Kč a v r. 2014 částku 8.808,- Kč- kterou plně vyrovnal dne 11.6.2014, konečný dluh na penále vyrovnal dne 8.1.2015. Tímto svým jednáním jako samoplátce pojistného porušoval své zákonné povinnosti hradit pojistné vůči příslušné zdravotní pojišťovně, jak je stanoveno v § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. pravidelně provádět úhrady pojistného podle §§ 7, 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo vnitra může splnění uvedené podmínky prominout, pokud žadatel odstranil způsobený škodlivý následek či učinil účinná opatření k jeho odstranění ve smyslu § 15 odst. 4 zákona. Žadatel požádal o prominutí této nesplněné podmínky pro argumentaci uvedenou shora. Z dalších podkladů ve spise nebylo zjištěno, že by v posledních 3 letech před podáním žádosti nerespektoval ostatní zákonné povinnosti vyjmenované v § 14 odst. 6 zákona, tj. na úseku vstupu a pobytu cizinců na území České republiky, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, zaměstnanosti, daní, cel, odvodů, poplatků, vyživovací povinnosti či veřejnoprávních povinností k obci.

Ministerstvo vnitra na základě všech shromážděných podkladů a jejich posouzení rozhodlo žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhovět. Neplnění zákonných povinností žadatelem v oblasti veřejného zdravotního pojištění hodnotí Ministerstvo vnitra za závažné, když k jejich nerespektování docházelo opakovaně po celé rozhodné období 3 let před podáním žádosti, přičemž dlužné částky nedosahovaly nezanedbatelné výše. Ministerstvo vnitra nepřijalo jeho žádost o prominutí nesplněné podmínky, pokud jeho obhajoba pouze potvrzuje, že pojistné nehradil včas a ve stanovené výši, a dále i přesto, že v současné době má dluhy vyrovnány, se Ministerstvo vnitra rozhodlo vzhledem k žadatelově platební morálce na posuzovaný případ neaplikovat liberační ustanovení § 15 odst. 4 zákona. Při svém rozhodování Ministerstvo vnitra současně hodnotilo, že žadatel nemá rodinné vazby na české občany, pokud jeho syn, družka i rodiče jsou ruskými občany, přičemž rodiče žadatele žijí v Rusku a pobyt jeho družky, jak se žadatel vyjádřil, má zatím povolen jen jako dlouhodobý. Dále skutečnost, že žadatel byl několik let veden jako OBZP během svých doktorských studií, která však opakovaně přerušil, resp. je má přerušeny i v současné době, a hodnotněji – s ohledem na výši svého výdělků, se pracovní zapojil až v souvislosti s podáním předmětné žádosti od ledna 2015, Ministerstvo vnitra žadatelovu pracovní integraci v České republice neposoudilo za úspěšnou. Dále s přihlédnutím k žadatelově situaci, kdy se stal otcem dítěte, a přesto minimálně do ledna 2015 nepřijal odpovědnost sám svoji rodinu zabezpečit, když sám musel být finančně podporován svými rodiči, event. matkou, jejíž daňová přiznání předložil, a dále pro skutečnost, že ani před rozhodným obdobím nejméně v letech 2010 a 2011 platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně nehradil (tedy zákony České republiky nerespektoval), Ministerstvo vnitra příznivě neposoudilo ani jeho integraci sociální. Vedle požadavku na splnění veškerých podmínek stanovených shora dle § 14 zákona, lze státní občanství České republiky udělit, je-li žadatel do společnosti

v České republice integrován, zejm. pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, jak je uvedeno v § 13 odst. 1 zákona. Na základě posledně uvedeného Ministerstvo vnitra posoudilo, že se žadateli dosud do české společnosti po stránce **rodinné, pracovní i sociální** integrovat nepodařilo.

Vzhledem k žadatelovu dlouhodobému způsobu, jakým hradil platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění, Ministerstvo vnitra nepřesvědčil o tom, že si své zákonné povinnosti bude řádně plnit v budoucnu jako český občan, a protože ani pro celkový nedostatek jeho začlenění do české společnosti nelze uzavřít, že udělení českého občanství by u žadatele představovalo již jen završení jeho integračního procesu v České republice, bylo na základě všech výše popsanych skutečností rozhodnuto ve věci tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Dónika Shametiová
vrchní ministerský rada